

dnia 27 kwietnia 2012 r., poz. 463) obiekt zaliczono do pierwszej kategorii geotechnicznej.

6. Dokumentacja geologiczno- inżynierska.

Nie dotyczy - obiekt zaliczono do pierwszej kategorii geotechnicznej.

7. Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe wewnętrznych i zewnętrznych przegród budowlanych - opis i stan techniczny.

7.1. Elewacje z balkonami .

Remont elewacji obiektu został wykonany w 1999 r. W związku z tym widoczne już są efekty działania warunków atmosferycznych.

Głównym czynnikiem niszczącym jest woda opadowa. Najbardziej zdegradowanymi elementami elewacji są balkony oraz ściany w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Konstrukcję balkonów stanowi płyta kleina lub betonowa, na belkach stalowych obetonowanych. Balkony większe są podparte wspornikami betonowymi z tynkowymi ozdobnymi profilami.

Płyty balkonowe wraz z wylewkami i posadzkami mają grubość 30-40 cm. Na powierzchni znajduje się warstwa zdegradowanego nadbetonu i posadzka cementowa lub z płytek ceramicznych.

Główne uszkodzenia balkonów polegają na powierzchniowych wykruszeniach otuliny konstrukcji żelbetowej na skrajach płyt i związaną z tym korozją odsłoniętego zbrojenia. Nie stwierdzono pęknięć w miejscach utwierdzenia płyt i belek wspornikowych w ścianach. Wykruszenia występują też na niektórych wspornikach.

W wielu miejscach na elewacjach występują konstrukcyjne pęknięcia murów (wskazane na rysunkach), których szczegółowy opis znajduje się w Ekspertyzie stanu technicznego.

Na wszystkich elewacjach, w różnym zakresie, można zaobserwować zawilgocenia, odspojenia, złuszczenia lub powierzchniowe spękania tynku, szczególnie w miejscach przecieków przez wadliwe obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy miedzianej. Zniszczenia i zawilgocenia tynku występują zarówno na profilowanych elementach gzymsów i detali opasek, jak i na ścianach boniowanych i pilastrach.

Znaczne zniszczenia i zabrudzenia tynków występują na attyce wyższej części obiektu oraz na słupkach attyki niższej części. Słupki te, występujące od strony południowej i północnej, posiadają również spękania, miejscowe zniszczenia cegieł oraz tynków.

Słupki zwieńczone są betonowymi kulami z kwadratową podstawą.

Elementy betonowe są spękane, posiadają powierzchniowe zniszczenia i ubytki. Spękania są znaczne i głębokie.

Na elewacjach Centralki występują detale zdobnicze, będące odlewami stiukowymi z zastosowaniem gipsu. Są to:

- plecionka występująca na gzymsie i z boków płyt balkonowych, a nad nią płyty z reliefem w kształcie pionowej fali, stanowiące razem fryz między parterem a I piętrem;
- płyty z medalionami i girlandami między oknami I i II piętra, wraz z sąsiednimi, usytuowanymi między nimi w poziomie płytami z reliefem pionowych, łagodnie sfalowanych linii, o nieco innej strukturze, jak te na fryzie nad parterem.
- półkolumny z bazami i głowicami, stanowiące element obramień otworów okiennych parteru – cztery otwory (8 sztuk półkolumn) elewacji północnej oraz jeden otwór (2 sztuki półkolumn) elewacji zachodniej;
- detale wianuszka umieszczonego na płytce, która jest mocowana na murku słupka balustrady; płytka jest wtopiona w tynk słupka – 36 sztuk.

Najbardziej zniszczonym elementem stiukowym jest plecionka biegnąca dookoła budynku na poziomie płyt balkonowych I piętra, występująca również na bokach tych płyt.

Również znacznie zniszczony jest detal wianuszka umieszczony na słupkach balustrad.

Inne elementy odlewów stiukowych posiadają spękania i niewielkie powierzchniowe ubytki.